

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII PLENUL

HOTĂRÂRE nr. 732

din 30 Aprilie 2009

Prin cererea înregistrată sub numărul 4257/1154/2009 la Consiliul Superior al Magistraturii, a fost înaintată contestația formulată de doamna Munteanu Aurelia, judecător la Tribunalul Brașov, împotriva Hotărârii nr.46/05.02.2009 a Secției pentru judecători, prin care s-a dispus revocarea sa din funcția de președinte al Tribunalului Brașov, având în vedere deficiențele constatate la nivelul compartimentului Biroului executări penale din cadrul Secției penale a Tribunalului Brașov și consecințele generate de existența acestora, în raport cu atribuțiile președintelui Tribunalului Brașov.

Prin adresa nr. 516/35/24.03.2009 a Tribunalului Brașov au fost înaintate opiniile exprimate de judecătorii Secției penale a Tribunalului Brașov în susținerea contestațiilor formulate de domnii judecători Munteanu Aurelia și Năstase Dan Iulian împotriva hotărârilor nr. 46/5 februarie 2009 și, respectiv, nr. 47/5 februarie 2009 ale Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii, în ceea ce privește interpretarea textelor de lege și a prevederilor din Regulamentul de ordine interioară a al instanțelor judecătorești, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

În motivarea contestației, doamna judecător a precizat că, în situația supusă analizei Secției pentru judecători, Tribunalul Dolj a devenit instanță competentă să judece cererea de întrerupere a executării pedepsei închisorii, formulată de către

condamnatul Gorbunov Serghei Victor, încarcerat la Penitenciarul de Maximă Siguranță Craiova.

Față de dispozițiile art.456 alin.1 Cod procedură penală, Tribunalul Dolj, ca instanță care a acordat întreruperea, a comunicat această măsură locului de detenție, organului de poliție și instanței de executare - Tribunalul Brașov.

Dar, instanței care a rezolvat și admis cererea de întrerupere îi revin anumite obligații legate de măsura dispusă și anume: ținerea evidenței întreruperilor acordate, verificarea, pe întreaga durată a întreruperii acordate, privind respectarea de către condamnat a obligațiilor stabilite de art.453¹ Cod procedură penală, la care face trimitere art.455 Cod procedură penală, controlul îndeplinirii măsurilor de reîncarcerare la expirarea termenului de întrerupere a executării pedepsei.

Se mai arată că, în aceste condiții, instanța care a acordat întreruperea executării pedepsei devine instanță de executare pentru măsura dispusă, față de dispozițiile art.454 alin.1² Cod procedură penală, la care face trimitere art.455 alin.2 din același act normativ și care prevede că, în caz de încălcare cu rea-credință a obligațiilor, instanța (care a dispus întreruperea și a stabilit obligațiile condamnatului pe durata întreruperii executării pedepsei) revocă amânarea și dispune punerea în executare a pedepsei privative de libertate.

A considera că obligația dispunerii măsurilor de reîncarcerare ar reveni primei instanțe care l-a judecat pe condamnat, chiar dacă o altă instanță - cea în a cărei rază teritorială se află locul de deținere - ar fi dispus întreruperea executării pedepsei, ar însemna a admite că tot primei instanțe îi revenea obligația verificării îndeplinirii obligațiilor conținute de art.453¹ Cod procedură penală, precum și posibilitatea revocării unei măsuri pe care nu o dispusese, nesocotindu-se principiul simetriei formelor procedurale.

În situația analizată, Tribunalul Brașov, care nu soluționase întreruperea dispusă, avea numai obligația de a ține evidența întreruperilor acordate condamnaților pe care-i judecase întâi, pentru a asigura menționarea completă a tuturor incidentelor procedurale ivite pe parcursul executării pedepsei.

Conform art.457 alin. 2 și 3 Cod procedură penală, dacă la expirarea termenului de întrerupere cel condamnat la pedeapsa închisorii nu se prezintă la locul de deținere, administrația trimite de îndată o copie de pe mandatul de executare organului de poliție, în vederea executării și comunică instanței de executare data la care a reînceput executarea pedepsei.

În această situație, instituția care ia măsura în vederea executării în continuare a mandatului este unitatea penitenciară, întrucât aceasta constată sustragerea condamnatului de la executarea în continuare a pedepsei.

La data de 12.12.2008, Tribunalul Brașov a fost înștiințat prin adresa nr. 239692/04.12.2008 a Inspectoratului de Poliție Județean Brașov că numitul Gorbunov Serghei Victor a fost dat în urmărire națională prin dispoziția Inspectoratului General al Poliției Române nr. 25225/03.12.2008, întrucât condamnatul nu a fost găsit. Prin urmare, de la data de 12.12.2008 începea să curgă termenul de un an, prevăzut de art. 123 alin.1 teza finală din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, în care Biroul executări penale din cadrul Tribunalului Brașov urma să efectueze revenire la organul care se afla spre executare mandatul.

Doamna judecător învederează că art.83 alin.1 pct.1 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești privește obligativitatea înregistrării dosarelor în ordinea intrării lor și a cererilor și corespondenței ulterioare în legătură cu dosarul; iar în adresa Tribunalului Dolj și sentința penală a acestei instanțe de întrerupere a executării pedepsei nu se încadrează în noțiunea de cerere sau corespondență în legătură cu dosarul, fiind un incident în legătură cu executarea, evidență care se ține în registrul reglementat de art.83 alin.1 pct.13 teza I din Regulament, respectiv Registrul de evidență și punere în executare a hotărârilor penale.

Pe de altă parte, în absența unei reglementări cu privire la conținutul acestui Registru de amânare sau întrerupere a executării pedepsei, se apreciază că absența unor rubrici sau existența unora inutile se poate oricând imputa oricui, imputare care nu are, însă, ca temei încălcarea unei norme.

Dincolo de acest aspect, se opinează că nu în Registrul de amânare sau întrerupere a executării pedepsei trebuia operată înregistrarea sentinței penale, ci în Registrul de

evidență și de punere în executare a sentințelor penale (înstituit prin art.83 alin.1 pct.13 teza I), operațiune care a fost efectuată la poziția nr.419 de la fila 37 a acestei evidențe a Tribunalului Brașov.

Se arată că poziția din registrul de executări penale al Tribunalului Brașov trebuia închisă în momentul în care s-a primit procesul-verbal de încarcerare a condamnatului, considerându-se că pedeapsa închisorii a fost pusă în executare.

Doamna judecător a susținut că, în calitate de președinte al tribunalului, nu a fost sesizată până în prezent de nici un judecător, justițiabil, avocat ori alte instituții în legătură cu existența vreunei nereguli la compartimentul executări penale. De asemenea, a precizat că a cunoscut și cunoaște activitatea compartimentului de executări penale din perspectiva atribuțiilor ce-i reveneau, însă acest lucru nu echivalează cu faptul că ar fi recunoscut și, implicit, ar fi cunoscut existența vreunei activități defectuoase, pe care ar fi tolerat-o.

Cât privește respectarea dispozițiilor art.12 lit. d) și e) din Regulament, a menționat că a convocat Colegiul de conducere al instanței pentru data de 14.01.2008, în vederea desemnării judecătorilor care urmau să îndeplinească și alte atribuții decât cele privitoare la activitatea de judecată pe anul 2008, precum și în vederea repartizării personalului în cadrul compartimentelor auxiliare pentru anul 2008, sens în care a fost adoptată, cu votul majorității, Hotărârea nr.4/15.01.2008.

Referitor la desemnarea unui al doilea grefier titular la compartimentul executări penale, a menționat că prin aceasta s-au asigurat condiții ca pe perioada vacanței judecătorești, când celălalt grefier se află în concediu legal de odihnă, să-și desfășoare activitatea la acest compartiment un grefier care este familiarizat cu lucrările specifice acestui domeniu. De asemenea, a afirmat că nu i se poate imputa modul defectuos de gestionare a resurselor umane prin repartizarea la acest compartiment a unei persoane lipsite de experiență, întrucât această atribuție se exercită cu aprobarea colegiului de conducere (art.12 alin.1 lit. j) raportat. la art.12 alin.3 din Regulament)

A mai susținut că, din interpretarea coroborată a dispozițiilor art.12 lit. e) și art.27 lit. a-h din Regulament, nu reiese că ar fi necesară defalcarea atribuțiilor de serviciu ale judecătorilor delegați, pe anumite competențe, pentru fiecare judecător în parte; în ceea

ce privește chestiunea desemnării unuia sau a mai multor judecători delegați pentru acest compartiment, a menționat că este lăsată la aprecierea președintelui instanței. În opinia sa, este mai adecvată o răspundere solidară a judecătorilor cu atribuții în materie, fiind mai acoperitoare pentru multe situații care se pot ivi pe parcursul unui an judecătoresc (absența din instanță a unuia sau a mai multora dintre ei, de exemplu) decât soluția disipării responsabilității fiecăruia dintre ei.

Sub aspectul stabilirii deficiențelor manageriale în sarcina președintelui tribunalului, a opinat că acestea ar trebui determinate după deducerea responsabilităților Regulamentare directe ale vicepreședintelui instanței, ale președintelui secției penale, ale judecătorilor delegați și prin observarea punctuală a atribuțiilor președintelui, fără ca aceasta să însemne altceva decât că fiecare poartă responsabilitatea îndeplinirii sau neîndeplinirii corespunzătoare a propriilor atribuții. Cu alte cuvinte, nu există raport de cauzalitate între managementul tribunalului și activitatea strict identificată la compartimentul executări penale în cazul Gorbunov.

În circumstanțiere, doamna judecător a precizat că în perioada 11.08.2008-29.08.2008 a efectuat concediul de odihnă, atribuțiile sale fiind îndeplinite în această perioadă de vicepreședinte, astfel că mare parte a evenimentelor derulate în contextul legat de expirarea duratei întreruperii pedepsei condamnatului Gorbunov au avut loc în absența sa justificată de la instanță.

În plus, a menționat că, anterior controlului efectuat de către Inspekția judiciară, a formulat o cerere de transfer de la Tribunalul Brașov la Curtea de Apel Brașov, cerere care, dacă ar fi fost admisă, ar fi condus la eliberarea sa din funcția de președinte al Tribunalului Brașov. Prin această precizare, doamna judecător a arătat că dorește să infirme eventuala impresie de a nu se putea desprinde de funcția de conducere, aparență ce ar putea fi creată prin prezentul demers.

Analizând contestația formulată, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține următoarele:

Prin Hotărârea nr.46 din data de 5 februarie 2009, Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii a decis revocarea din funcția de președinte al Tribunalului Brașov a doamnei judecător Munteanu Aurelia, începând cu data de 5

februarie 2009, în temeiul dispozițiilor art.51 alin.2 lit.b), alin.3 și 5 din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere deficiențele constatate la nivelul compartimentului executări penale din cadrul Secției penale a Tribunalului Brașov și consecințele generate de existența acestora, în raport cu atribuțiile președintelui Tribunalului Brașov prevăzute de Regulamentul de ordine interioară a instanțelor judecătorești și exercitarea necorespunzătoare a atribuțiilor manageriale privind organizarea eficientă, comportamentul și comunicarea, asumarea responsabilităților.

Având în vedere contestația formulată, în raport cu dispozițiile art.12 alin. 1) lit. (c) și (d), (e), (h) și (j) din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea 387/2005 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 46 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, cu completările și modificările ulterioare, și art. 51 alin. 2) lit.(b), alin. 3) și alin.5) din Legea nr. 303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține că hotărârea nr.46 din data de 5 februarie 2009 a Secției pentru judecători este temeinică și legală pentru următoarele considerente:

Prin sentința penală nr.359/S/7 iulie 2005, pronunțată de către Tribunalul Brașov - Secția penală, în dosarul nr.1760/2004, rămasă definitivă prin decizia penală nr.2353/11 aprilie 2006, pronunțată în dosarul nr.22429/1/2005 al Înaltei Curți de Casație și Justiție - Secția penală, numitul Gorbunov Serghei Victor, cetățean moldovean, cu domiciliul în Republica Moldova, este condamnat la o pedeapsă rezultantă de 15 ani de închisoare.

După comunicarea extrasului deciziei penale pronunțate în recurs, transmis Tribunalului Brașov, ca instanță de executare, la data de 3 mai 2006, este emis mandatul de executare al pedepsei închisorii nr.419/2005.

Mandatul de executare al pedepsei închisorii este operat în Registrul de executări penale, la Biroul de Executări Penale al Tribunalului Brașov - Secția penală, la poziția nr.419/2005, unde au fost înscrise ori înregistrate celelalte dispoziții din hotărârile penale, ce urmau a fi puse în executare.

În ziua emiterii extrasului, 3 mai 2006, conform adresei, pentru că, în registru este trecută data de 3 aprilie 2006, însă aceasta din urmă reprezintă o eroare materială, instanța de executare a transmis mandatul de executare al pedepsei închisorii Penitenciarului București, în dublu exemplar.

La data de 15 mai 2006, numitul Gorbunov Serghei, aflat în stare de deținere, a fost transferat la Penitenciarul cu Regim de Maximă Siguranță Codlea, iar, la data de 26 aprilie 2007, a fost transferat la Penitenciarul de Maximă Siguranță Craiova.

Condamnatul Gorbunov Serghei Victor a formulat la Tribunalul Dolj mai multe cereri de întrerupere a executării pedepsei de 15 ani închisoare, una dintre ele constituind obiectul dosarului nr.1932/63/2008, ce a fost soluționat prin sentința penală nr.178 din 5 mai 2008, în sensul admiterii cererii de întrerupere a executării pedepsei pe o perioadă de trei luni, iar, pe durata întreruperii executării pedepsei, condamnatului i s-au impus obligațiile prevăzute de art.453¹ din Codul de procedură penală.

În baza acestei sentințe, Tribunalul Dolj a comunicat adrese, prin fax și prin poștă, cu conținutul hotărârii către Tribunalul Brașov, iar, la 16 mai 2008, instanța a făcut o nouă comunicare a adreselor respective prin sistemul poștal, așa cum rezultă din borderoul de expediere a corespondenței, depuse la Oficiul P.T.T. nr. 3 Craiova, nr.1859 din 16 mai 2008.

Astfel, la data de 6 mai 2008, prin fax, și la data de 9 mai 2008, cu adresa respectivă aflată în plic, nr.1932/63/2008, transmis la 6 mai 2008, este transmisă la Tribunalul Brașov, ca instanță de executare, de către Tribunalul Dolj - Secția penală, comunicarea sentinței penale nr.178/5 mai 2008, pronunțată de Tribunalul Dolj, în dosarul nr. 1932/63/2008 al acestei instanțe.

În comunicarea efectuată de Tribunalul Dolj, este prevăzut în întregime dispozitivul sentinței penale nr.178/5 mai 2008, pronunțată în dosarul nr. 1932/63/2008, precum și elemente suplimentare referitoare la dispozițiile art.457 alin.2 din Codul de procedură penală, referitoare la evidența întreruperilor acordate și la formalitățile ce trebuie efectuate după expirarea termenului de întrerupere.

În cuprinsul adresei sus menționate se arată că: „urmează a se opera în evidențele dumneavoastră această întrerupere a executării pedepsei și la expirare să luați măsurile

corespunzătoare pentru reîncarcerarea condamnatului, dacă nu se prezintă la locul de deținere”.

Adresele respective poartă viza de primire a președintelui de secție Năstase Dan Iulian, care consemnează și dispune trimiterea lor „la Biroul Executări Penale”.

La data de 19 mai 2008, este înregistrată la Tribunalul Brașov - Secția penală o nouă comunicare a dispozitivului sentinței penale nr.178/5 mai 2008, pronunțată de către Tribunalul Gorj - Secția penală, în dosarul nr. 1932/63/2008, cu precizarea că, de data aceasta, comunicarea privește doar conținutul dispozitivului, arătându-se, în plus, că sentința este definitivă.

Și această adresă este transmisă președintelui de secție, care, prin același model de viză, o transmite Biroului de Executări Penale.

La data respectivă, grefierul delegat la Biroul de Executări Penale era Camelia Moraru, persoană care, primind aceste relații, referitoare la soluția de întrerupere a executării pedepsei consemnează în Registrul de evidență și de punere în executare a sentințelor penale, deschis pe anul 2005, poziția de executări penale nr.419 (pagina 37), la rubrica (nr.26), privind date despre întreruperea executării pedepsei, următoarele mențiuni: „Dosar 1932/62/2008; Tribunalul Dolj; admis întrerupere executare pedeapsă pe 3 luni ; sentința penală nr. 178/5.05.08; Expiră 16.08.08”.

Din verificările efectuate, a rezultat faptul că, grefiera Moraru Camelia avea un caiet, în care își trecea anumite elemente privind activitatea zilnică ori lucrările de efectuat.

În luna mai 2008, își notează în această agendă, la pagina zilei de miercuri 6 august (2008): „sentința penală nr. 359/2005, Gorbunov, întrerupere executare pedeapsă - 3 luni, expiră”, precizând că obișnuia, pentru efectuarea lucrărilor la timp, să-și noteze activitățile de efectuat într-un timp anterior datei la care trebuia să facă operațiunea respectivă. În speță, și-a notat data de 6 august, cu o perioadă de 10 zile anterior datei de 16 august 2008, când expira perioada de întrerupere a executării pedepsei.

La data de 22 mai 2008, în contextul planificării concediilor de odihnă ale personalului pe anul respectiv, grefierei Moraru Camelia i se aprobă efectuarea concediului legal de odihnă de către conducerea instanței, aprobându-se, inițial, ca acesta

să fie efectuat, începând cu data de 21 iulie 2008, până la data de 26 august 2008, iar, ulterior, doar pentru perioada 23 iulie 2008 - 22 august 2008, perioadă în care, într-adevăr, efectuează concediul legal de odihnă pentru anul 2008, așa cum rezultă, de altfel, și din fișa de pontaj, în care este consemnat că, în luna august 2008, se află în concediu de odihnă, până la data de 22 august 2008, prezentându-se la serviciu începând cu data de 25 august 2008.

În perioada în care grefierul Moraru Camelia și-a efectuat concediul de odihnă a fost desemnată să efectueze activitățile specifice compartimentului de executări penale, doamna Ciociu Carmen.

Astfel, i se stabilesc în concret atribuțiile de serviciu la data de 2 iunie 2008, când este emisă de către doamna judecător Aurelia Munteanu, președinta Tribunalului Brașov, fișa postului (nr.57), care este luată la cunoștință de către ocupantul postului, doamna Ciociu Carmen, la data de 11 iunie 2008, în fișa postului fiind prevăzut că are atribuții în materie de punere de executare a dispozițiilor din sentințele penale.

Cu toate că, potrivit hotărârii Tribunalului Dolj, la data de 16 august 2008, expira perioada de întrerupere a executării pedepsei privind pe condamnatul Gorbunov Serghei Victor, astfel că, de la această dată, în cadrul instanței de executare trebuiau luate măsurile pentru aducerea la îndeplinire a continuării executării pedepsei, adică a reîncarcerării condamnatului, nu s-a luat nici o măsură în acest scop și, nici la venirea din concediu, grefierul Moraru Camelia, titularul compartimentului de executări penale, nu a verificat lucrările efectuate de către grefiera Ciociu Carmen.

Plenul mai reține că, în momentul plecării în concediu, grefierul Moraru Camelia i-a predat grefierului Ciociu Carmen și agenda mai sus menționată, pe care a reprimut-o la venirea în concediu.

Verificându-se agenda, la data de 2 februarie 2009, data controlului, s-a constatat că „la ziua de 6 august 2008”, mențiunile privind expirarea întreruperii executării pedepsei, erau marcate cu două linii încrucișate, în formă de „x”, ceea ce semnifica, din punctul de vedere al uzanței grefierei Moraru Camelia, că acea activitate menționată în agendă era efectuată.

Cu ocazia verificărilor, atât grefiera Moraru Camelia, cât și grefiera Ciociu Carmen au susținut că nu au efectuat barările respective, contrazicându-se astfel.

Așadar, nu s-a putut stabili cu exactitate și în mod coroborat cine anume a efectuat acea barare, ceea ce a însemnat, din modalitatea de lucru a persoanelor implicate, că activitatea era efectuată.

Însă, în măsura în care revenirea pentru reîncarcerare ar fi fost efectuată, ar fi trebuit trecută în ambele registre, general și special, de întrerupere, ceea ce nu s-a întâmplat.

Neefectuarea activităților de revenire și înregistrarea lor poate fi imputată în principal, grefierului Moraru Camelia, care era titulara acestui compartiment, și știa că în perioada concediului de odihnă a fost substituită de o persoană lipsită de experiență, care nu apucase să-și însușească ori să deprindă activitățile specifice acestui birou.

În acest context, în lipsa unor controale temeinice ale judecătorilor delegați la Biroul de executări penale și a luării măsurilor corespunzătoare la nivelul secției de către președintele de secție, pentru buna organizare și funcționare a compartimentelor instanței, activitatea privind luarea măsurilor pentru aducerea la îndeplinire a mandatului de executare a pedepsei închisorii privind pe condamnatul Gorbunov Serghei Victor, nu a fost efectuată.

La data de 12 decembrie 2008 este înregistrată la Biroul Executări Penale al Tribunalului Brașov adresa nr.239692 din 4 decembrie 2008 a Inspectoratului de Poliție al Județului Brașov - Serviciul de Investigații Criminale, prin care se face cunoscut că numitul Gorbunov Serghei Victor a fost dat în urmărire națională prin Dispoziția Inspectoratului General al Poliției Române nr.25225/3 decembrie 2008, întrucât condamnatul nu a fost găsit.

În cuprinsul acestei adrese se specifica faptul că, numitul Gorbunov Serghei Victor a beneficiat de întreruperea executării pedepsei până la data de 16 august 2008 și nu s-a mai prezentat pentru reîncarcerare, precum și faptul că, în conformitate cu prevederile art.422 alin.3¹ din Codul de procedură penală, se anexează o comunicare a xerocopiei procesului-verbal de punere în aplicare a mandatului.

De asemenea, se precizează că, originalul (unul din ele) mandatului de executare a pedepsei închisorii se află la dosarul de la penitenciar.

Din procesul-verbal atașat, rezultă că organele de poliție l-au căutat pe condamnatul Gorbunov Serghei Victor, la data de 10 noiembrie 2008, la adresa din localitatea Brașov, str. Fragilor nr.1, ap.15, constatând că nu mai locuiește aici, lucru confirmat de un martor, din „Brașov, str. Fragilor nr. 1, bl. A.27, ap. 15”. Reiese din cele prezentate mai sus, că numitul Gorbunov Serghei Victor a locuit la această adresă, fără forme legale, numai că, din rechizitoriul nr.296/P/2004 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Brașov, rezultă că persoana respectivă a locuit la un apartament închiriat „în Brașov, str. Fragilor nr. 1, bl. A.27, sc. 2, ap. 18” închiriat de numita Daniela Gârlea, concubina lui Gorbunov Serghei Victor.

Mențiunea privind darea în urmărire națională a persoanei condamnate este menționată în registrul de evidență și punere în executare a sentințelor penale.

La data de 21 ianuarie 2009, este emisă adresa nr.31199 a Direcției Generale a Finanțelor Publice a municipiului Brașov, prin care se încunoștințează instanța de executare, Tribunalul Brașov, că obligațiile de plată reprezentând cheltuielile judiciare avansate de stat nu pot fi executate, deoarece debitorul se află în stare de insolvabilitate.

Această adresă este înregistrată la instanță, astfel cum rezultă din ștampila aplicată, la data de 26 ianuarie 2009, dată la care este înregistrată în registrul respectiv.

În acest moment, s-a apreciat de către greșierul Moraru Camelia că, dispozițiile din hotărârile penale de la poziția respectivă din registru sunt efectuate astfel că menționează la rubrica intitulată „mențiuni de felul cum s-a închis poziția și data predării dosarului în arhivă (nr. 33)” executat (sub forma Exec.) ceea ce însemna că au fost efectuate toate formalitățile legale pentru punerea în executare a dispozițiilor din hotărârea penală.

Ulterior datei de 26 ianuarie 2009, fără a se putea stabili cu exactitate, domnul judecător Bogdan Benegui semnează ultima poziție de la rubrica „semnătura judecătorului delegat cu executarea”, ceea ce atestă, în primul rând, că a constatat personal că activitățile de punere în executare au fost îndeplinite, situație care era însă contrazisă de faptul că nu exista dovada de (re)încarcerare, atâta vreme cât condamnatul fusese dat în urmărire națională și era consemnat acest lucru.

Plenul reține că domnul judecător Benegui Bogdan, în mod greșit, a închis poziția din registrul de executări penale în luna mai 2006, în condițiile în care nu sosise dovada de (re)încarcerare a condamnatului, anterior dispunerii întreruperii pedepsei. Astfel, potrivit art. 121 din Regulamentului de ordine interioară al instanțelor judecătorești pozițiile din registrul de executări penale se închid de către judecătorul delegat după constatarea îndeplinirii mai multor formalități. În situația în care închiderea poziției ar fi fost efectuată în luna mai 2006, apar nejustificate mențiunile privind darea în urmărire națională a persoanei condamnate și cele referitoare la adresa nr.31199 a Direcției Generale a Finanțelor Publice a municipiului Brașov, prin care s-a încunoștințat instanța de executare că obligațiile de plată reprezentând cheltuielile judiciare avansate de stat nu pot fi executate, deoarece debitorul se află în stare de insolvabilitate.

Având în vedere faptul că domnul judecător Benegui începând cu data de 2 februarie 2009 a intrat în concediu de odihnă, până la data de 6 februarie 2008, cererea fiind aprobată de președintele de secție la 23 ianuarie 2009, rezultă, cel mai probabil, că închiderea poziției s-a efectuat într-o perioadă cuprinsă între data de 26 ianuarie 2009 și 30 ianuarie 2009, iar nu la data de 21 ianuarie 2009, ziua emiterii adresei de către organele financiare, cum a precizat într-o notă de relații grefiera Moraru Camelia.

Însă ceea ce rezultă cu certitudine este faptul că după ce a operat adresa de insolvabilitate, grefierul Moraru Camelia a predat dosarul domnului judecător delegat Bogdan Benegui, care a semnat și a confirmat închiderea poziției, după care grefiera a predat dosarul în arhivă.

Grefiera Moraru Camelia susține că, a doua zi, după ce a predat dosarul în arhivă, a observat că „dosarul nu trebuia predat în arhivă”, motiv pentru care a șters din registru cu pastă corectoare „închiderea poziției”, adică mențiunea privind felul în care s-a închis poziția și semnătura judecătorului, situație în care a cerut din nou arhivei penale să readucă dosarul la Biroul de executări penale, fără a anunța acest lucru persoanelor cu atribuții de control, de unde rezultă că nu cunoaște dispozițiile legale referitoare la anularea unor mențiuni, îndreptări de eroare materială, semnificația semnăturii personale.

În acest context, consemnează, în creion, în registru, sub cele două rubrici șterse, cu pastă corectoare, mențiunea privind: „Evidență mandat; îl va aduce Cătă(lin), în

februarie 2009”, ceea ce însemna că urma a fi adus la data de 2 februarie 2009, lucru care s-a întâmplat, însă la solicitarea efectuată cu ocazia controlului.

În concluzie, Plenul a reținut că nu au fost efectuate formalitățile legale de către Biroul de executări penale al Secției penale a Tribunalului Brașov, privitoare la punerea în executare a mandatului de executare a pedepsei închisorii nr.419 din 3 mai 2005 emis pe numele condamnatului Gorbunov Serghei Victor.

Plenul a constatat că, adresele emise de Tribunalul Dolj la data de 6 mai 2008, prin fax, și la data de 9 mai 2008, nr.1932/63/2008, la Tribunalul Brașov, ca instanță de executare, prin care a fost comunicată sentința penală nr.178/5 mai 2008, pronunțată de Tribunalul Dolj, în dosarul nr. 1932/63/2008, nu sunt înregistrate în registrul general de dosare, așa cum rezultă din verificarea acestuia, deoarece ca practică, la instanța respectivă, corespondența pentru compartimentul executări penale, primită la Serviciul Registratură, se predă președintelui de secție, care, după ce o vizează, o transmite grefierului delegat la Biroul de Executări Penale, cum se menționează, de altfel, și într-un referat întocmit de doamna Dorina Angheluță, grefier arhivar registrator.

Dealtfel, s-a reținut faptul că, modul de închidere a pozițiilor din acest registru „ad-hoc” sunt închise prin simpla lor barare, cu o linie oblică, a fiecărui element ce constituie cuprinsul rubricii, această practică greșită existând de ani de zile, fără a fi stopată de persoanele cu atribuții de control.

Continuând o practică anterioară la nivelul secției, în anul 2007, au fost desemnați prin Hotărârea nr.4 a Colegiului de conducere al Tribunalului Brașov, cu începere de la data de 15 ianuarie 2008, la Biroul de executări penale, următorii judecători: Cornelia Iacob, Rusu Diana Raluca și Benegui Bogdan, fiind emise ordine de serviciu pentru realizarea atribuțiilor.

În perioada vacanței judecătorești, pentru perioada 22 iulie - 1 august 2008, prin Ordinul de serviciu nr.36/22 iulie 2008 a fost desemnată la Biroul de executări penale, doamna judecător Chingălată Cristina Gabriela, având în vedere faptul că, în această perioadă, toți ceilalți judecători desemnați la începutul anului 2008 se aflau în concediu de odihnă.

În anul 2009, prin Hotărârea nr.1 a Colegiului de conducere din data de 12 ianuarie 2008 au fost desemnați ca judecători la Biroul de executări penale Cornelia Iacob și Bunaru Lorența, precum și Benegui Bogdan.

Se constată că și în acest an, ca și în anul anterior, atribuțiile de serviciu ale judecătorilor delegați la Biroul de Executări Penale au fost stabilite în ansamblu, nefiind defalcate pe anumite competențe.

Din ordinul de serviciu al președintelui Tribunalului Brașov, nr.2/15 ianuarie 2008 și nr. 3/12 ianuarie 2009, rezultă că sunt stabilite ca atribuții ale judecătorilor delegați, printre altele, urmărirea și controlarea modului în care se comunică mandatele de executare, precum și supravegherea luării tuturor măsurilor pentru aducerea la îndeplinire a acestora.

În privința grefierilor delegați la compartimentul respectiv, se constată că, începând cu anul 2007, Colegiul de conducere al Tribunalului Brașov a hotărât delegarea la Compartimentul de Executări Penale a grefierilor Onița Baltă și Camelia Moraru, aceasta reprezentând, de altfel, perioada în care doamna Camelia Moraru ar fi avut posibilitatea să învețe activitatea specifică acestui compartiment, în condițiile în care Oana Baltă, își anunțase intenția de a se pensiona, lucru care s-a și întâmplat la 14 decembrie 2007.

Prin Hotărârea nr.4/15 aprilie 2008 a Colegiului de conducere s-a desemnat, ca personal auxiliar de specialitate al instanței pe secție și compartimente, deci și la Biroul de executări penale, pe Moraru Camelia și Dumitraș Maria, contrar propunerilor formulate chiar de către președintele Secției penale, Dan Năstase și unul dintre judecătorii delegați, Benegui Bogdan.

În urma susținerii concursului din data de 14 aprilie 2008, prin Hotărârea nr.16/29 aprilie 2008 a Colegiului de conducere a Tribunalului Brașov, a fost repartizată la Secția penală a Tribunalului Brașov grefiera Carmen Ciociu, însă, a fost angajată ca și grefier la Tribunalul Brașov la data de 5 mai 2008, primind fișa postului la data de 11 iunie 2008, cu mențiunea că din luna septembrie a anului 2008 Colegiul de conducere a dispus trecerea acesteia la secția civilă.

Începând cu data de 1 februarie 2009, a încetat angajarea doamnei grefiere Moraru Camelia, prin pensionare, astfel că, având în vedere această situație, Colegiul de conducere al Tribunalului Brașov a hotărât ca la Biroul de executări penale să fie repartizați, începând cu data de 1 februarie 2009, doamnele grefier Lițescu Popoiag Dorina și Ionescu Epure Carmen.

Deși la data de 16 august 2008, a expirat, în fapt, perioada de întrerupere a executării pedepsei, ce fusese acordată condamnatului Gorbunov Serghei Victor, prin sentința penală nr.178 din 5 mai 2008, pronunțată de către Tribunalul Dolj - Secția penală, în dosarul nr.1932/63/2008 al acestei instanțe, iar Tribunalul Brașov - Secția penală, în calitate de instanță de la locul de deținere la care trebuia să se prezinte condamnatul Gorbunov Serghei Victor, prin intermediul judecătorului delegat de la compartimentul de executări penale, trebuia să efectueze formalitățile legale pentru aducerea la îndeplinire a mandatului nr.419 din 3 mai 2006 (în dosarul nr. 1760/2004 al Tribunalului Brașov - Secția penală, emis în baza sentinței penale nr. 359/S/7 iulie 2005 a Tribunalului Brașov) de executare a pedepsei închisorii de 15 ani închisoare, în vederea reîncarcerării, Tribunalul Brașov nu a luat măsurile prevăzute de lege pentru aducerea la îndeplinire a mandatului de executare, cu consecința rămânerii în libertate a condamnatului Gorbunov Serghei Victor și după expirarea perioadei pentru care s-a acordat întreruperea executării pedepsei.

Plenul reține că această operațiune administrativ-jurisdicțională trebuia efectuată în concret de către grefiera Ciociu Carmen, persoană care, în perioada efectuării concediului de odihnă (23 iulie - 22 august 2008) de către grefiera Moraru Camelia, a fost înlocuitorul acesteia, precum și de către grefiera Moraru Camelia de la venirea în concediu, care trebuia să verifice activitatea persoanei care a înlocuit-o.

Plenul mai reține că motivele neefectuării acestei operațiuni se datorează lipsei de experiență de competență și de aptitudini a grefierii Ciociu Carmen, care a fost desemnată la acest compartiment, după o perioadă de câteva luni de la angajare și de la venirea la Secția penală, și la doar o lună și ceva după stabilirea fișei postului, cu toate că anterior își desfășurase activitatea într-un alt domeniu, dar și lipsei de interes și de

preocupare a doamnei Moraru Camelia, care nu a efectuat nici o mențiune și nici nu a încunoștințat judecătorii delegați.

Totodată, Plenul reține că doamna grefier Moraru Camelia este principala responsabilă în neefectuarea actului, având în vedere faptul că era titulara acestui compartiment, își ținea evidențele într-un mod propriu, avea propriul program de activitate, iar, pe de altă parte, nu a înregistrat sentința de întrerupere în evidența întreruperilor de executare de pedeapsă, ceea ce a îngreunat depistarea ei de către judecătorii delegați, la un control de rutină și nici nu a anunțat această situație judecătorilor delegați, luând decizii de una singură. Desemnarea doamnei grefiere Ciociu Carmen la Biroul de executări penale a reprezentat o alegere greșită, pe care, prin atribuțiile pe care le deține, de verificare și control, atribuții specifice funcției de conducere, președintele Secției penale domnul judecător Năstase Dan Iulian le putea evita, ori putea desemna un judecător delegat pentru a-i supraveghea, în mod special, activitatea îndeaproape.

De altfel, o altă cauză a neefectuării revenirilor se datorează și lipsei de observație de către președintele de secție Năstase Dan Iulian, a adresei primite de la Tribunalul Dolj precum și a faptului că aceasta nu a fost discutată în cadrul Secției penale.

Activitatea grefierului delegat Moraru Camelia și Ciociu Carmen trebuia urmărită și controlată de către judecători delegați cu atribuții la Biroul de Executări Penale, prin verificări temeinice și implicarea activă în activitatea de completare a registrelor, în special a evidenței privind întreruperea executării pedepsei.

Judecătorii delegați nu s-au implicat corespunzător în prelucrarea profesională a grefierului delegat, în ceea ce privește legislația specifică Biroului de executări penale.

Având în vedere argumentele anterior dezvoltate, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii constată existența unor grave deficiențe în organizarea și funcționarea biroului executări penale din cadrul Secției penale a Tribunalului Brașov.

Plenul reține, în mod deosebit, faptul că aceste deficiențe constatate cu ocazia controlului efectuat de către Inspekția Judiciară nu sunt cazuri izolate, ci ele reprezintă o practică conturată de mai mulți ani la nivelul acestui compartiment din cadrul Secției penale a Tribunalului Brașov, practică a cărei existență era cunoscută atât de către

președintele Secției penale, cât și de către președintele Tribunalului Brașov, care cu ocazia audierii lor în ședința Secției pentru judecători din data de 05 februarie 2009, au declarat că erau la curent cu faptul că activitatea de la Biroul Executări Penale era necorespunzătoare.

Plenul apreciază că susținerea contestatoarei potrivit căreia adresa Tribunalului Dolj și sentința penală de întrerupere a executării pedepsei nu de încadrează în noțiunea de cerere sau corespondență în legătură cu dosarul, fiind un incident în legătură cu executarea, evidență care se ține în Registrul de evidență și punere în executare a hotărârilor penale, nu este întemeiată, având în vedere dispozițiile art. 83 alin. 1 pct.1 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, conform căroră: „În acest registru se trec, în ordinea intrării, toate dosarele înregistrate la judecătorii, tribunale, tribunale specializate, curți de apel sau la secțiile acestora, cu rubricile stabilite în acest scop; sub același număr se vor înregistra toate cererile depuse ulterior sau corespondența în legătură cu dosarul.”

Prin urmare, absolut toate cererile și corespondența, referitoare la un dosar, atât anterior pronunțării unei hotărâri, cât și ulterior, se vor înregistra în acesta. Nu vor fi înregistrate documentele care nu au legătură cu dosarele instanței, însă adresa Tribunalului Dolj era un document ce privea dosarul în care s-a pronunțat pedeapsa a cărei întrerupere a fost dispusă.

În legătură cu susținerea doamnei judecător potrivit căreia, măsurile privind reîncarcerarea nu ar fi stabilite de lege în sarcina instanței de executare, căreia îi revine, din punct de vedere al reglementării legale doar obligația menționării în Registrul de executări a datelor privind întreruperea executării pedepsei, Plenul apreciază că nu este întemeiată, motivat de faptul că, din coroborarea dispozițiilor art.454 alin. 2 Cod procedură penală, potrivit căroră instanța de executare ia măsuri pentru aducerea la îndeplinire a mandatului de executare, cu dispozițiile art. 457 alin. 2¹ Cod procedură penală, astfel cum a fost completat prin Legea nr. 356/2006, în temeiul căroră dispozițiile art. 454 alin. 2 se aplică și în ceea ce privește evidența întreruperii executării pedepsei, rezultă că revine și instanței de executare obligația de a efectua formalitățile necesare pentru aducerea la îndeplinire a mandatelor de executare privind pedeapsa

închisorii asupra căreia s-au pronunțat hotărâri de întrerupere a executării, cu atât mai mult cu cât Tribunalul Dolj comunicase Tribunalului Brașov faptul că urma să ia măsurile privind reîncarcerarea.

În mod corect, Secția pentru judecători, din coroborarea dispozițiilor art.454 alin.2 din Codul de procedură penală, potrivit cărora instanța de executare ia măsuri pentru aducerea la îndeplinire a mandatului de executare, iar judecătorul delegat al instanței de executare are obligația să verifice periodic dacă mai subzistă cauza care a determinat amânarea executării pedepsei și, când constată că aceasta a încetat, să ia măsuri pentru aducerea la îndeplinire a mandatului de executare, cu dispozițiile art.2¹, al art. 457 din Codul de procedură penală, astfel cum a fost completat prin Legea nr. 356/2006, în temeiul cărora dispozițiile art.454 alin.2 se aplică și în ceea ce privește evidența întreruperii executării pedepsei, a reținut că revine și instanței de executare obligația de a efectua formalitățile necesare pentru aducerea la îndeplinire a mandatelor de executare privind pedeapsa închisorii, asupra căreia s-au pronunțat hotărâri de întrerupere a executării acesteia, în caz contrar dispozițiile anterior menționate ar fi practic lipsite de orice eficiență.

Chiar dacă legea stabilește, în mod expres că, dacă la expirarea termenului de întrerupere cel condamnat nu se prezintă la locul de deținere, administrația locului de deținere este cea care trimite o copie de pe mandatul de executare organului de poliție, aflat la locul de deținere, în vederea executării, această situație nu exclude obligația instanței de executare, care are rolul tocmai de a verifica activitatea autorităților administrative, de a efectua reveniri către organele de poliție, pentru a afla stadiul punerii în executare, la fel cum efectuează reveniri și în situația în care inculpatul nu a fost prins într-o anumite perioadă de timp, ceea ce impune darea în urmărire locală, națională, ori internațională, cu reveniri periodice la un interval de câteva luni sau 1 an.

Aceste obligații revin judecătorului delegat, așa cum rezultă din dispozițiile art. 27, 117 și 123 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, referitoare la punerea în executare a hotărârilor penale. Deși normele respective nu vizează expres întreruperea executării pedepsei, totuși ele sunt dispoziții generale privind executarea pedepselor privative de libertate, de la care nu se poate deroga decât în condițiile legii.

Potrivit art. 457 alin. 2 C.p.p., instanța de executare are obligația de a ține evidența întreruperilor acordate., iar, potrivit art. 83 punctul 13 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 387/2005, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții referitoare la Registrul de evidență și punere în executare a hotărârilor penale, „Evidența în legătură cu amânarea sau întreruperea executării pedepselor privative de libertate, a măsurii educative a internării minorului într-un centru de reeducare și a plății amenzii, eșalonată în rate lunare, se ține separat.”

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii apreciază că aceste dispoziții, respectă condițiile menționate în practica Curții Europene a Drepturilor Omului, referitoare la claritatea, accesibilitatea și previzibilitatea normelor juridice, iar dispozițiile art. 124 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, potrivit cărora: „Orice modificare survenită în executarea hotărârii, după rămânerea definitivă a acesteia, va fi menționată atât în registrul de executări, cât și pe hotărârea aflată la dosar și la mapa de hotărâri. Dacă modificarea se face printr-o hotărâre judecătorească, numărul și data acesteia vor fi menționate la poziția respectivă din registrul de executări, iar dacă hotărârea ultimă a fost pronunțată de aceeași instanță, se va face trimitere și la noua poziție deschisă în registru.”, privesc registrul de executări, iar nu registrul separat de evidență al întreruperilor, astfel că pretinsa lipsă de calitate a legii este nejustificată.

Argumentul potrivit căruia nu se poate face o corelare a deficiențelor constatate la nivelul compartimentului „Executări penale” din cadrul Secției penale a Tribunalului Brașov, ca instanță de executare, cu atribuțiile președintelui instanței prevăzute de Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești nu se poate reține de Plen, deoarece atribuția coordonării activității compartimentului „Executări penale” este stabilită în sarcina președintelui de Secție penală, dar nu exclude răspunderea președintelui instanței.

Este adevărat că, potrivit prevederilor art. 27 alin.1 lit. e) din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, judecătorul cu atribuții privind activitatea compartimentului de executări penale închide pozițiile din registrul de executări penale, dar aceste dispoziții trebuie coroborate cu prevederile art. 12 alin. 1) lit. c), d) și e) din

același act normativ și ale art. 46 din Legea nr. 304/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, privind organizarea judiciară.

Potrivit prevederilor art.12 alin.1 din Regulamentul de ordine interioară a instanțelor judecătorești, activitatea președintelui tribunalului se caracterizează prin coordonare și control privind administrarea tribunalului și a instanțelor din circumscripție.

Printre atribuțiile președintelui tribunalului se regăsesc și acelea privind asigurarea bunei desfășurări a activității tribunalului și a instanțelor din circumscripția acestuia, asigurarea și verificarea, personal sau prin intermediul vicepreședintelui ori al altor judecători pe care îi desemnează în acest scop, cu aprobarea colegiului de conducere, a respectării obligațiilor legale și a regulamentelor de către judecători și personalul auxiliar de specialitate, la tribunal și la instanțele din circumscripția acestuia, desemnarea judecătorilor care, potrivit legii, urmează să îndeplinească și alte atribuții decât cele privitoare la activitatea de judecată, în conformitate cu dispozițiile art.12 alin.1) lit.c), d) și e) din Regulamentul de ordine interioară a instanțelor judecătorești.

Susținerea contestatoarei că în absența unei reglementări cu privire la conținutul Registrului de amânare sau întrerupere a executării pedepsei, se apreciază că absența unor rubrici sau inexistența unora inutile se poate imputa oricui, imputare care nu are ca temei încălcarea unei norme, nu poate fi reținută de Plen, motivat de faptul că, potrivit prevederilor legale, trebuie ținută o evidență privind întreruperile executării pedepsei.

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii apreciază că se impune înregistrarea tuturor datelor necesare pentru a fi realizat scopul evidenței: luarea de măsuri pentru aducerea la îndeplinire a mandatelor de executare, cu închiderea poziției, la depunerea dovezii de (re)încarcerare.

Plenul a constatat că registrul cu evidența referitoare la întreruperile de executări ale pedepselor, nu cuprinde rubrici care sunt necesare exact scopului pentru care a fost instituită această evidență, și anume: cele referitoare la efectuarea formalităților legale, pentru aducerea la îndeplinire a mandatului ori la emiterea lui, după perioada întreruperii ori amânării executării pedepsei.

De asemenea, Plenul a constatat că nu există o rubrică referitoare la reluarea formalităților necesare pentru aducerea la îndeplinire a mandatelor de executare a pedepsei închisorii, adică pentru reîncarcerarea persoanelor condamnate care au beneficiat de întreruperea executării pedepsei, situație în care ar fi trebuit să cuprindă nu numai revenirile, pentru a se efectua la timp, dar și pentru a putea fi verificate mai rapid, ci și dovada reîncarcerării, moment în care poziția din evidențe poate fi închisă.

Astfel, în cazul întreruperii executării pedepsei trebuie menționate nu numai perioada de întrerupere prevăzută în hotărâre, dar și data punerii efective în libertate a persoanei condamnate, mai ales în ceea ce privește amânările de executări de pedeapsă, când hotărârea în anumite situații este executorie, dar este posibil ca data punerii efective în libertate să nu coincidă cu data pronunțării hotărârii și cu data prevăzută în actul respectiv.

În acest sens este și modificarea adusă legislației privind întreruperea executării pedepsei, când s-au introdus nu numai obligații noi pentru condamnat în timpul acestei perioade, dar și obligații în sarcina instituțiilor statului, pentru aducerea la îndeplinire a mandatului de executare, ceea ce presupune, ca o atribuție de serviciu, cunoașterea dispozițiilor legale, prelucrarea lor, stabilirea modului concret de implementare, cu consecințe asupra modificării ori adaptării evidențelor.

Totodată, Plenul constată că au fost efectuate mențiuni greșite privind modul de închidere a poziției, care au fost determinate de lipsa evidențelor.

În legătură cu motivul invocat de doamna judecător că nu în Registrul de amânare sau întrerupere a executării pedepsei trebuia operată înregistrarea sentinței penale, ci în Registrul de evidență și de punere în executare a sentințelor penale, operațiune care a fost efectuată la poziția 419 de la fila 37 a acestei evidențe, Plenul reține că, în conformitate cu dispozițiile art. 83 alin. 1 pct. 13 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, evidența în legătură cu amânarea sau întreruperea executării pedepselor privative de libertate, a măsurii educative a internării minorului într-un centru de reeducare și a plății amenzii, se ține separat, iar din verificările efectuate a rezultat că în mod greșit mențiunile privind comunicarea sentinței Tribunalului Dolj nu au fost efectuate în evidența privind amânarea sau întreruperea executării pedepselor, precum și

faptul că în această evidență sunt trecute mențiuni referitoare la alte soluții decât cele prevăzute de regulament, de exemplu revizuirea.

De asemenea, s-a constatat lipsa unui control temeinic și a unor îndrumări necesare ale judecătorilor delegați, deoarece, din registrul de control a rezultat faptul că nu au efectuat în anul 2008 nici o activitate de pregătire profesională efectivă a personalului auxiliar de specialitate și nici nu au fost efectuate controale la compartimentul executări penale.

S-a mai constatat și o lipsă de preocupare și implicare activă a președintelui Secției penale care a repartizat adresa Biroului de executări penale fără a observa faptul că Tribunalul Dolj solicita Tribunalului Brașov să ia măsurile de reîncarcerare. Situația respectivă ar fi trebuit să fie vizibilă, atâta vreme cât era contrară „practicii curente” de până atunci a instanței de executare, ceea ce ar fi necesitat discutarea ei imediat atât la nivelul secției, cât și în cadrul compartimentului executări penale, inclusiv lămurirea acestei situații cu Tribunalul Dolj, care solicitase Tribunalului Brașov să ia măsuri pentru reîncarcerare.

În temeiul prevederilor art.12 alin.1 lit. h) și j) din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, președintelui tribunalului îi revine obligația de a urmări permanent realizarea unui management eficient al resurselor umane la tribunal și la instanțele din circumscripția acestuia și de a asigura repartizarea personalului în cadrul compartimentelor auxiliare ale instanței.

Plenul reține că atribuțiile prevăzute la art.12 alin.1 lit. e) și j)), din același act normativ, se exercită în conformitate cu dispozițiile alin.3 al aceluiași text, cu aprobarea colegiului de conducere al tribunalului.

Plenul apreciază că, doamna judecător Munteanu Aurelia, în calitate de președinte al Tribunalului Brașov, nu a luat măsurile necesare pentru a preveni deficiențele majore existente la nivelul compartimentului de executări penale din cadrul Secției penale a Tribunalului Brașov, cu toate că, astfel cum a declarat cu ocazia audierii în cadrul Secției pentru judecători din data de 05 februarie 2009, doamna președinte cunoștea faptul că activitatea acestui compartiment era necorespunzătoare, precum și că această stare de fapt trana de mai mult timp, cu toate că revenea președintelui instanței sarcina de a lua

măsurile necesare pentru asigura buna desfășurare a activității tribunalului, precum și aceea de a verifica respectarea de către personalul din subordine a dispozițiilor legale și regulamentare.

Dat fiind faptul că, potrivit prevederilor art.12 alin.1 lit.e) din Regulament, președintele tribunalului are responsabilitatea desemnării judecătorilor care, potrivit legii, urmează să îndeplinească și alte atribuții decât cele privitoare la activitatea de judecată, inclusiv judecătorii delegați cu atribuții privind activitatea compartimentului de executări penale, Plenul reține în sarcina președintelui Tribunalului Brașov inexistența unei stabiliri concrete a atribuțiilor judecătorilor delegați la compartimentul executări penale, fapt ce a generat o disipare a responsabilității fiecăruia dintre ei, cu consecințe negative asupra funcționării acestui compartiment.

Din verificările efectuate, a reieșit că deficiențele înregistrate la compartimentul executări penale au fost cauzate, în primul rând de activitatea necorespunzătoare a personalului auxiliar repartizat în cadrul acestui compartiment.

Plenul reține că prin Hotărârea nr.4/15 aprilie 2008 a Colegiului de conducere, din care face parte, potrivit legii, și președintele instanței, au fost desemnate, ca personal auxiliar de specialitate la compartimentul executări penale, doamnele Moraru Camelia și Dumitraș Maria, contrar propunerilor formulate de către președintele Secției penale, Dan Năstase Iulian și unul dintre judecătorii delegați, Benegui Bogdan. Mai mult, pe perioada efectuării concediului de odihnă de către doamna grefier Camelia Morar, titularul compartimentului executări penale, conducerea Tribunalului Brașov a dispus înlocuirea acesteia de către doamna Ciociu Carmen, cu toate că aceasta fusese angajată de foarte puțin timp, anterior lucrând într-un alt domeniu, și nu avea experiența necesară pentru a-și desfășura activitatea în cadrul compartimentului executări penale, compartiment a cărui activitate este cunoscută ca având un grad ridicat de dificultate. Plenul apreciază ca aceste măsuri denotă un mod defectuos de gestionare a resurselor umane de la compartimentul executări penale din cadrul Secției penale a Tribunalului Brașov, iar urmărirea realizării unui management eficient al resurselor umane la tribunal este, în conformitate cu prevederile art.12 alin.1 lit.h) din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești una dintre atribuțiile președintelui instanței.

Pentru considerentele expuse, apreciind că în mod corect Secția pentru judecători a reținut deficiențe constatate la nivelul compartimentului executări penale din cadrul Secției penale a Tribunalului Brașov în sarcina doamnei judecător Munteanu Aurelia, președintele Tribunalului Brașov, în raport cu atribuțiile președintelui instanței prevăzute de Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești și exercitarea necorespunzătoare a atribuțiilor manageriale, în raport cu dispozițiile art.12 alin. 1) lit. (c) și (d), (e), (h) și (j) din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea 387/2005 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 46 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, cu completările și modificările ulterioare, și art. 51 alin. 2) lit.(b), alin. 3) și alin.5) din Legea nr. 303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul dispozițiilor art. 36 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii

Prin vot direct și secret, cu majoritatea voturilor membrilor prezenți,

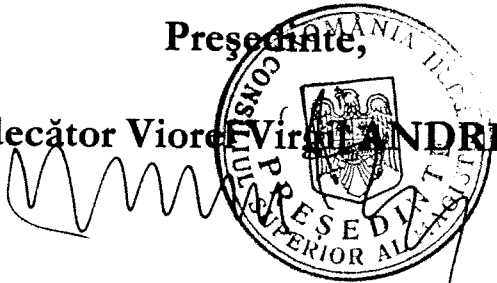
PLENUL CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII HOTĂRĂȘTE

Art.1 - Respinge contestația formulată de doamna Munteanu Aurelia, judecător la Tribunalul Brașov, împotriva Hotărârii Secției pentru judecători nr.46 din data de 5 februarie 2009, ca neîntemeiată.

Art.2 - Prezenta hotărâre cu nr 732 din data de 30 aprilie 2009 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii se comunică Direcției resurse umane și organizare și Inspecției Judiciare în vederea punerii în aplicare, conform legii.

Data în București, la data de 30 aprilie 2009

Președinte,
Judecător Viorel Virgil ANDREIEȘ

The image shows a handwritten signature in black ink, which appears to be 'V. Andrei', written over a circular official seal. The seal contains the coat of arms of Romania and the text 'ROMANIA', 'CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII', and 'PREȘEDINTE'. A thin line extends from the bottom of the seal towards the text below.

**Prezenta Hotărâre nr. 732 a Plenului Consiliului Superior al
Magistraturii din data de 30 Aprilie 2009**